

være tilladt, ved Siden deraf saa siger i den et-
rede almindelige Sætning, at isvrigt kan Præsten
modtage Gaver eller Offer, saafremt det fri-
villigt ydes ham. I det af Udvalgets Flertal
her fremlagte Forslags § 8 har man jo der-
imod forbudt at modtage Gaver for visse kir-
kelige Handlinger og tilladt det for visse an-
dre uden at udtale Noget omhelst i Alminde-
lighed om, hvorvidt Præsten i det Hele er
berettiget til at modtage frivillige Gaver eller
Offer. Naar man ser § 8 i denne Sam-
menhæng, kommer det til at staa noget tvivl-
somt idetmindste for mig, hvorledes Bestem-
melseerne i samme skal forstås, og om navnlig
Konfirmationsforberedelse og Vgtevise ere de
eneste Tilfælde, i hvilke Præsten maa modtage
Gaver af Menighedsmedlemmerne, eller om
det overhovedet skal staa ham frit for at mod-
tage Gaver, som gives af et skønsonmt og er-
kjendeligt Hjerte ligeoverfor Præstens hele Virk-
sommelighed i Forhold til Menigheden. Jeg siger
ikke, at jeg forstaa Bestemmelsen i § 8 i
Flertallets Forslag saaledes, at saadanne Gaver
skulle være forbudte; men jeg ønsker, at der
ikke maa kunne være den ringeste Tvivl om,
at man jo ved Høitiderne eller ved Nytaar
eller til hvilken anden Tid, man maatte finde
det rigtigt eller passende, kan give Præsten fri-
villige Gaver som Bevis paa, at man paa-
skønner hans Virksomhed og ønsker at vise
ham det ved Kjærlighedsgaver. Jeg tror vir-
kelig, at Redaktionen af § 8 ikke udelukker en
saadan Frihed, men paa den anden Side tror
jeg, at det er nødvendigt, at dette bliver be-
stemt udtalt under Forhandlingen her. Jeg
finder saa meget mere Opfordring hertil, som
jeg overhovedet nødig gaar ind paa at be-
grænse Folks Frihed til at give Præsten, hvad
deres Hjerter maatte tilsige dem, selv i An-
ledning af de Handlinger, med Hensyn til
hvilke det i § 8 forbydes. — Isvrigt skal jeg,
idet jeg afventer, hvad den ærede Ordfører vil
bemærke hertil, indskrænke mig til at udtale,
at jeg i det Hele kan stemme for Flertallets
Vedringsforslag. Det forekommer mig, at
det indeholder et Fremstridt paa den Vej, som
man længe har søgt at komme ind paa, og
jeg har endnu ikke hørt nogen Grund der-

imod, som jeg kan tillægge nogen afgjørende
Bægt. Om man muligvis senere kan komme
videre, er et andet Spørgsmaal. Vedtagelsen
af dette Lovforslag, medfører jo ikke, at der
opstaaer Forhindringer for, at man senere kan
komme længere ind paa den Udvikling, hvor-
paa man her begiver sig ind, hvis man for-
svrigt maatte finde det rigtigt og berettiget.
Og at blande andre Hensyn, som ikke høre til
Sagen, ind i den, Hensyn til, om det, eller
det eller det vil blive lettet ved det her fore-
slaaede, er Noget, som ikke kan være afgjø-
rende. Jeg kan derfor ikke Andet end i det
Hele stemme for Vedringsforslaget.

Madvig: De Bemærkninger, som jeg
tidligere vilde have gjort, tror jeg nu kunne
falde bort. Hvad der derhos kunde være at
sige med Hensyn til den første Bemærkning af
det ærede Medlem, som nu havde Ordet, tror
jeg bedst kan overlades til den ærede Ord-
fører. Jeg for mit Bedkommende skal derfor
blot sige, at, naar der i Vedringsforslagets
§ 8 optages en Bestemmelse om, at der ikke maa
gives Noget for enkelte kirkelige Handlinger,
medens det er tilladt for andre, saa kan dette
paa ingen Maade indeholde nogen Indskræn-
ning i Menighedens Rettighed til udenfor de
enkelte kirkelige Handlinger at yde Præsten
ligesom enhver anden Mand et Bidtænsbyrd
om deres Paaskønnelse. Jeg skal endnu kun
gjøre den Bemærkning med Hensyn til en
Utring, som er kommen fra en anden Side,
at jeg dog meget maa fraraade at anse saa-
danne frivillige Gaver som noget væsentligt
Tillæg til den Løn, som ved Loven bestemmes.
Disse frivillige Gaver ville efter min Mening
ikke blive meget store nogetsteds, og de ville
allermindst kunne blive store der, hvor man
har talt om, at de kunde afgive et Moment
til at afholde Præsten fra at søge Forslyttelse.
Thi det skulde væsentligst være i de fattige
Menigheder; men i de fattige Menigheder ville
de frivillige Gaver nødvendigvis blive mindst,
fordi Befolkningen der ikke har Noget at yde;
man maa holde sig til, at der ved de til
Folketirken henlagte Midler er sørget tilstrække-
lig for dens Præster.